

INFORMACJA
DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA
I OCHRONY ZDROWIA
DLA ZADANIA P.N.:
BUDOWA BUDYNKU
WIEJSKIEGO DOMU KULTURY Z REMIZĄ STRAŻACKĄ
obiekt zlokalizowany na działkach
o Nr ewidencyjnych: 525/1, 525/2, 526 i 527 położonych
w miejscowości Zajączków, gmina Piekoszów

INWESTOR: Wójt Gminy Piekoszów
26-065 Piekoszów, ul. Częstochowska 66a

SPORZADZIŁ:
mgr inż. arch. Piotr Dudkiewicz
25-315 Kielce ul. Starodomaszowska 30/14

1. ZAKRES ROBÓT DLA CAŁEGO ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO

Przedmiotem zamierzenia inwestycyjnego Inwestora tj. Pana Wójta Gminy Piekoszków, w zasięgu której leży miejscowość Zajączków, przygotowywanego na działkach o numerach ewidencyjnych 525/1, 525/2, 526 i 527, jest budowa obiektu Wiejskiego Domu Kultury wraz z częścią budynku przeznaczoną dla potrzeb Ochotniczej Straży Pożarnej. Zamierzenie to polegać będzie na budowie wspomnianego obiektu wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, oraz parkingami, drogami wewnętrznymi dojazdowymi, chodnikami itd.

Obiekt zawierał będzie pełny program funkcjonalny określony wcześniej przez Inwestora i użytkowników. A ma się w nim znaleźć: Biblioteka Gminna, sala wielofunkcyjna, wraz z pełnym zapleczem kuchennym, sanitarnym, garderobami dla przybyłych gości, niewielką częścią hotelową dla ewentualnego przenocowania tychże, w sytuacji gdyby występ się przedłużył na późne godziny wieczorne, garaż dla wozu bojowego, zaplecze sanitarno, biurowo, magazynowe OSP, oraz kotłownia olejowa z magazynem oleju opałowego.

Realizacja całości obiektu polegała będzie na:

- wybudowaniu budynku WDK, w skład którego wchodzić będzie: **sala wielofunkcyjna**, zaplecze sanitarne sali w., garderoby s.w., foyer s.w., szatnie ogólne, zaplecze kuchenne s.w.; **Biblioteka Gminna**, a w niej: wypożyczalnia książek, sala komputerowa, zaplecze sanitarne, pokój bibliotekarki, **hall** wejściowy z sanitariatem dla osób niepełnosprawnych, przedsionki wejściowe: **hotelik** (na piętrze), w skład którego wchodzi: 4 pokoje gościnne, sanitariaty ogólne, pokój socjalny pracownic, pomieszczenia gospodarcze; **Remiza OSP** wraz z garażem dla wozu bojowego, zapleczem socjalno-sanitarnym, magazynowym i niewielkim biurowym; **kotłownia olejowa** wraz z magazynem oleju opałowego, podjazd dla niepełnosprawnych;

- wykonaniu przyłącza wodociągowego o zwiększonej, w stosunku do innych obiektów, średnicy, ze względu na zapotrzebowanie na wodę dla celów p.pożarowych;
- wykonaniu dwóch zewnętrznych hydrantów p. pożarowych zabezpieczających obiekt w razie pożaru;
- wykonaniu przykanalika kanalizacji sanitarnej, odprowadzającego ścieki sanitarne z projektowanego obiektu, przez projektowane przyłącze kanalizacji sanitarnej do zbiornika nieczystości płynnych (szamba);
- wykonaniu przyłącza energetycznego kablowego niskiego napięcia zasilającego obiekt w energię elektryczną;
- wykonanie złącza kablowo-pomiarowego z zabudowanym licznikiem energii;
- wybudowanie dojeżdż i chodników pieszych wprowadzających segregację ruchu dla WDK i remizy OSP;
- wykonanie instalacji elektrycznej oświetlenia zewnętrznego obiektu;
- wykonanie schodów zewnętrznych i zadaszeń nad elementami wejściowymi do budynku;
- wyposażeniu całego obiektu w niezbędne meble i urządzenia.

Kolejność wykonania poszczególnych etapów realizacji:

- wytyczenie projektowanego obiektu przez uprawnionego geodetę;
- budowa budynku jako całości projektowanej funkcji;
- wybudowanie nowej nitki wodociągu PE Ø160 zasilającego projektowany obiekt w wodę;
- wykonanie przykanalika kanalizacji sanitarnej i doprowadzenie go do projektowanego zbiornika na nieczystości płynne (szamba);

- wykonanie przebudowy istniejącej napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia na kablową, ułożoną w ziemi;
- wykonanie nowego złącza kablowo-pomiarowego z zabudowanym licznikiem energii;
- wykonanie schodów zewnętrznych i zadaszeń nad elementami wejściowymi do „nowego budynku”;
- wykonanie podjazdu dla osób niepełnosprawnych;
- wykonanie instalacji elektrycznej oświetlenia wejścia głównego zewnętrznego obiektu;
- wybudowanie dojeżdż i chodników pieszych, oraz dróg wewnętrznych dojazdowych;
- wyposażeniu całego obiektu w niezbędne meble i urządzenia;
- porządkowanie terenu wokół wybudowanego obiektu.

2. WYKAZ ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH

- W chwili obecnej wyżej wymieniona działka jest zabudowana obiektami kubaturowymi: istniejącej niewielkiej remizy strażackiej (przeznaczonej do rozbiórki), oraz budynkiem mieszkalnym dwu-rodzinnym; oba budynki, ze względu na stan techniczny – do rozbiórki.

Z obiektów niekubaturowych, są tu zlokalizowane:

- **studnia** wodociągowa (dziś już nie użytkowana);
- **napowietrzna linia energetyczna** niskiego napięcia;
- **napowietrzna linia telefoniczna**;
- **przyłącze kanalizacji sanitarnej** do istniejącego szamba (w sąsiedztwie budynku mieszkalnego);
- **przyłącza wodociągowe.**

3. WSKAZANIE ELEMENTÓW ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI LUB TERENU, KTÓRE MOGĄ STWARZAĆ ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA LUDZI

Obiekty i instalacje sanitarne

- istniejący i projektowany zbiornik na nieczystości ciekłe (szambo);
- istniejąca studnia wodociągowa.

Instalacje elektryczne

- wszystkie obiekty kubaturowe narażone są na konsekwencje wyładowań atmosferycznych..

Obiekty kubaturowe

- wszystkie schody zewnętrzne;
- podjazd dla osób niepełnosprawnych.

4. WSKAZANIE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH ZAGROŻEŃ WYSTĘPUJĄCYCH PODCZAS REALIZACJI ROBÓT BUDOWLANYCH, OKREŚLAJĄCE SKALĘ I RODZAJE ZAGROŻEŃ ORAZ MIEJSCE CZAS ICH WYSTĄPIENIA

Każdy obiekt kubaturowy posiada własną specyfikę i stawia przed wszystkimi uczestnikami procesu realizacji bardzo wysokie wymagania w dziedzinie znajomości tematu. Przyjęta technologia funkcjonowania obiektu - w tym przypadku – Wiejski Dom Kultury będący miejscem przebywania w nim osób przez kilka godzin dziennie, powoduje, że;

- projektowaniem tego typu obiektów zajmują się doświadczeni i odpowiedzialni projektanci we wszystkich branżach;
- ich realizacją powinny zajmować się firmy wykonawcze posiadające doświadczenie;
- w związku z tym, że realizacją poszczególnych etapów budowy zajmują się firmy wykonawcze posiadające doświadczenie, daje to prawie

stuprocentową gwarancję prowadzenia robót montażowych zgodnie z obowiązującymi normatywami technicznymi dotyczącymi warunków wykonania i odbioru robót oraz obowiązującymi przepisami BHP.

Mimo wszelkich przedsięwziętych środków zapobiegających nieszczęśliwym wypadkom przy pracy, na terenie budowy wykonawcy zrealizować muszą kilka zadań, których miejsce prowadzenia stwarza zagrożenie bezpieczeństwa ludzi, a w szczególności:

A/ przysypania ziemią to:

1. fundamenty pod budowę budynku, gdzie potrzeba wykonać wykopy pionowe o głębokości ok. 1,50 m;

B/ upadku z wysokości:

1. sam budynek WDK, gdzie niektóre roboty montażowe prowadzone będą na wysokości ~ 8,50 m nad poziomem otaczającego terenu;
2. montaż elementów zadaszenia wejścia głównego, gdzie roboty prowadzone będą na wysokości ~ 3,50 m;
3. roboty dociepleniowe ścian zewnętrznych;
4. roboty tynkarskie, malarskie zewnętrzne, dekarские;
5. roboty elektryczne przy wykonywaniu instalacji odgromowej.

C/ roboty prowadzone przy użyciu dźwigu; roboty te, to:

1. montaż stropów nad poszczególnymi kondygnacjami budynku;
2. montaż zadaszenia nad wejściem głównym;
3. podawanie materiałów konstrukcyjnych i wykończeniowych niezbędnych do budowy na kondygnację piętra, itp.

Wszystkie wymienione tu zagrożenia mają charakter jednostkowy i wystąpią w trakcie realizacji zadań w kolejności podanej w pkt. 1 niniejszej *informacji*.

5. WSKAZANIE SPOSOBU PROWADZENIA INSTRUKTAŻU PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

Instruktaż pracowników przed ich przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych prowadzony będzie kilkustopniowo:

1. w trakcie *nauki zawodu* każdy przyszły fachowiec podlega zaznajomieniu nie tylko z arkanami swojego zawodu, ale również i ze wszystkimi obowiązującymi przepisami Bezpieczeństwa i Higieny Pracy;
2. w *firmach* specjalizujących się w wykonawstwie poszczególnych elementów budynku, a zatrudniających wykwalifikowanych pracowników prowadzone są szkolenia wewnętrzne, mające na celu uniknięcie nieszczęśliwych wypadków, za które w następstwie odpowiedzialność ponosić może właściciel firmy;
3. bezpośrednio *na budowie*, przed rozpoczęciem robót montażowych, **przypomnienia** obowiązujących przepisów BHP dokona kierownik budowy.

6. WSKAZANIE ŚRODKÓW TECHNICZNYCH I ORGANIZACYJNYCH, ZAPOBIEGAJĄCYCH NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT BUDOWLANYCH W STREFACH SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA ZDROWIA LUB W ICH SASIEDZTWIE, W TYM ZAPEWNIAJĄCYCH BEZPIECZNĄ I SPRAWNĄ KOMUNIKACJĘ, UMOŻLIWIAJĄCĄ SZYBKĄ EWAKUACJĘ NA WYPADEK POŻARU, AWARII I INNYCH ZAGROŻEŃ

W związku ze wspomnianymi wcześniej niebezpieczeństwami związanymi z prowadzeniem robót ziemnych należy zachować następujące zasady BHP przy ich prowadzeniu:

- roboty ziemne muszą być prowadzone zgodnie z posiadaną dokumentacją techniczną;
- przed przystąpieniem do robót należy bezwzględnie wyznaczyć przebieg instalacji podziemnych, jeśli zachodzi podejrzenie, że takie mogą tam wystąpić;

- roboty w bezpośrednim sąsiedztwie instalacji podziemnych należy prowadzić szczególnie ostrożnie i pod bezpośrednim nadzorem kierownictwa robót;
- w odległościach mniejszych od 0,5 m od istniejących instalacji roboty należy prowadzić ręcznie, bez użycia sprzętu mechanicznego;
- teren, na którym prowadzone są roboty ziemne, powinien być ogrodzony i zaopatrzony w odpowiednie tablice ostrzegające;
- wykopy powinny być wygradzone barierkami ustawionymi w odległości co najmniej 1,0 m od krawędzi wykopu;
- deskowanie zabezpieczające wykop powinno wystawać minimum 15 cm ponad krawędź wykopu w celu zabezpieczenia wykopu przed spadaniem gruntu, kamieni i innych przedmiotów;
- schodzić i wchodzić do wykopów można jedynie po drabinkach lub schodniach;
- przy robotach zmechanizowanych należy wyznaczyć w terenie strefę zagrożenia, dostosowaną do użytego sprzętu;
- koparki powinny zachować odległość co najmniej 0,6 m od krawędzi wykopów;
- nie dopuszczać, aby między koparką a środkiem transportowym znajdowali się ludzie;
- samochody powinny być ustawione tak, aby kabina kierowcy była poza zasięgiem koparki;
- wyładowanie urobku powinno odbywać się nad dnem środka transportowego;
- niedozwolone jest przewożenie ludzi w skrzyniach zgarniarek lub innego sprzętu mechanicznego;
- odległość między krawędzią wykopu a składowanym gruntem powinna być mniejsza niż: 3 m dla gruntów przepuszczalnych oraz 5m dla gruntów nieprzepuszczalnych;

- niedopuszczalne jest składowanie gruntów w odległości mniejszej od 1,0 m od krawędzi wykopu odeskowanego, pod warunkiem że obudowa jest obliczona na dodatkowe obciążenie odkładem gruntu;
- niedopuszczalne jest składowanie urobku w granicach prawdopodobnego klina odłamu gruntu przy wykopach nieumocnionych;
- w przypadku osunięcia się gruntu lub przebicia wodnego należy wstrzymać roboty, zabezpieczyć miejsce niebezpieczne i ustalić przyczynę zjawiska;

Aby uniknąć niebezpieczeństw związanych z prowadzeniem robót związanych z montażem, demontażem oraz pracą na rusztowaniach stalowych, należy zachować następujące zasady BHP przy ich prowadzeniu:

- robotnicy zatrudnieni przy montażu i demontażu rusztowań powinni mieć założone pasy ochronne, które w czasie pracy muszą być przymocowane do stałych części budowli;
- nie wolno montować ani rozbierać rusztowań o zmroku bez sztucznego oświetlenia zapewniającego dobrą widoczność, w czasie gęstej mgły lub ulewnego deszczu, podczas burzy i silnego wiatru o prędkości przekraczającej 10 m/s;
- w rusztowaniach rurowych nie wolno zaklinowywać połączeń węzłowych przez wkładanie kawałków stali czy drewna między rurę a jarzmo łącznika; rusztowania mogą być oddawane do użytku po przyjęciu protokolem stwierdzającym zgodność montażu z projektem i warunkami technicznymi; przyjmując rusztowanie sprawdza się w szczególności pionowość stojaków i poziomość ułożenia podłużnic i bieżni, prawidłowość założenia złączy i dokręcenia śrub, założenia i uziemienia piorunochronów oraz sprawdza się, czy w pobliżu rusztowania nie występują nieizolowane przewody elektryczne;
- stan rusztowań powinien być sprawdzany okresowo, zależnie od ich rodzaju, obciążenia i intensywności użytkowania;

- ponadto należy dokonać starannych oględzin stanu rusztowań po dłuższej przerwie w robotach, po każdej burzy, wichurze, ulewie lub śnieżycy;
- rusztowania wiszące i na wysuwnicach należy kontrolować codziennie przed rozpoczęciem robót;
- nie wolno pozostawiać na rusztowaniach materiałów lub narzędzie na noc, w dni świąteczne lub na czas dłuższych przerw w robotach;
- zabrania się zrzucania elementów rusztowań przy rozbiórce;
- na wszystkich rusztowaniach powinny być wywieszone tablice z podanym dopuszczalnym obciążeniem pomostu;
- rusztowanie powinno być co jakiś czas konserwowane;
- wszyscy pracujący na rusztowaniach winni być wyposażeni w zabezpieczające głowę kaski ochronne;

Aby uniknąć niebezpieczeństw związanych z montażem konstrukcji, pracą maszyn należy zachować następujące zasady BHP:

- personel techniczny budowy, członkowie brygad montażowych oraz operatorzy maszyn powinni być przeszkoleni w zakresie technologii montażu konstrukcji budowlanych;
- wskazane wyżej osoby bezpośrednio przed rozpoczęciem montażu elementów obiektu powinny być dokładnie zaznajomione z technologią i specyficznymi dla niego wymaganiami techniki bhp;
- prace montażowe należy prowadzić na podstawie dokumentacji projektowej, z zachowaniem warunków bezpieczeństwa, określonych ogólnymi przepisami BHP, oraz warunków wynikających z przepisów szczegółowych;
- brygada montażowa powinna zwracać uwagę na to, by:
 - a/ montaż prefabrykatów odbywał się zgodnie z dokumentacją projektową
 - b/ do montażu były stosowane urządzenia montażowe atestowane zgodnie z dokumentacją projektową;

- wbudowywać należy tylko prefabrykaty zaopatrzone w atest producenta, będące w stanie technicznym nie budzącym żadnych wątpliwości (bez zarysowań, ubytków, itp.), zgodnie z przeznaczeniem określonym w dokumentacji projektowej;
- stwierdzenie przeprowadzonego przeszkolenia w zakresie danej technologii, z wymienieniem imion i nazwisk przeszkolonych, powinno być wpisane do dziennika budowy lub dziennika montażu;
- w obrębie terenu montażu i zasięgu maszyn montażowych, jak i żurawi dokonujących obsługi stanowisk prefabrykatów, nie mogą przebiegać napowietrzne przewody instalacji elektrycznej; trzeba stosować kable podziemne z wyprowadzeniem na słupach w miejscach podłączenia do sieci;
- przed rozpoczęciem montażu należy wyznaczyć i wygrodzić strefy niebezpieczne, rozstawić w widocznych miejscach tablice ostrzegawcze;
- teren całej budowy powinien być też wygrodzony, a przy każdym wejściu lub wjeździe umieszczone dobrze widoczne tablice zabraniające wstępu na budowę osobom postronnym, a w tym szczególnym przypadku – dzieciom;
- w brygadach montażowych nie można zatrudniać kobiet i pracowników młodocianych; wiek montażystów powinien wynosić od 18 do 55 lat, a stan fizyczny i psychiczny dobry; powinni przechodzić oni badania kontrolne w okresach półrocznych; montażystami nie mogą być ludzie chorzy na padaczkę, z dolegliwościami błędnikowymi, odczuwający lęk przestrzeni, krótkowzroczni, o złym słuchu, cierpiący na dolegliwości serca, reumatyczne lub artretyczne;
- do pracy na wysokości nie można dopuszczać ludzi nawet z drobnymi obrażeniami ciała; kategorycznie zabroniona jest praca po spożyciu alkoholu;
- odzież robocza montażystów powinna składać się z jednoczęściowego kombinezonu z zapinanymi mankietami rękawów i spodni, dobrze dopasowanego i nie krępującego ruchów, hełmu z tworzywa sztucznego, lekkiego obuwia z cholewkami sznurowanymi powyżej kostek i nieślizgającą

się, elastyczną podeszwą zapewniającą wyczuwalność terenu oraz trwałych, jednak dostatecznie elastycznych rękawic pięciopalcowych; spawacze powinni mieć kombinezony jednoczęściowe zaopatrzone w przedniej części (co najmniej od kolan do pasa) we wstawki gumowe lub z innego tworzywa, nie przepuszczające promieni ultrafioletowych i podczerwonych; dalsze ich indywidualne wyposażenie to hełmy ochronne bez daszków, okulary spawalnicze, rękawice i gumowe obuwie spełniające warunki pełnej izolacji elektrycznej;

- przy pracach montażowych na wysokościach obowiązuje posiłkowanie się pasami bezpieczeństwa; linki tych pasów powinny być zaczepiane do trwale zamocowanych elementów rusztowań; jeżeli warunki pracy nie pozwalają na zabezpieczenie się pasami, konieczne jest użycie pomostów roboczych lub siatek ochronnych mocowanych nie niżej niż 2,5 m poniżej poziomu pracy montażystów;
- bezpośrednio kierowanie montażem powinno być prowadzone przez kierownika obiektu bądź wyznaczonego przez niego inżyniera, starszego technika lub majstra; muszą mieć dobrą wiedzę praktyczną uzupełnioną przeszkoleniem w zakresie technologii i organizacji oraz bezpieczeństwa pracy przy montażu;
- przy składowaniu prefabrykatów na placu budowy powinna być uwzględniona kolejność ich wbudowania;
- w okresie od 1 kwietnia do 14 listopada praca montażowa może odbywać się normalnie, gdy prędkość wiatru nie przekracza 10 m/s; przy prędkości 10-14 m/s nominalny udźwig musi być zmniejszony o 25%, a gdy przekracza 14 m/s - prace montażowe są zabronione;
- prowadzenie montażu jest niedozwolone:
 - przy widoczności mniejszej od 30 m,
 - w czasie opadów atmosferycznych,
 - bezpośrednio po opadach, aż do czasu wyschnięcia montowanej

- konstrukcji oraz pomostów montażowych,
- przy gołolodzi,
 - przy temperaturze niższej od -10°C ;
- przy montażu w godzinach wieczornych lub nocnych trzeba stosować oświetlenie zapewniające pełną widoczność bez ostrych cieni, miejsce pracy - min. 100 luksów, oraz miejsca pobierania elementów – min. 50 luksów;
 - montaż konstrukcji budynku powinien odbywać się w temperaturze otoczenia powyżej 0°C ; w przypadku występowania temperatur niższych, dopuszcza się montaż przy zachowaniu specjalnych warunków określonych w „Wytycznych wykonywania robót budowlano-montażowych w okresie obniżonych temperatur” opracowanych przez Instytut Techniki Budowlanej, a wydanych przez ITB w 1971 r.;
 - przy montażu w okresie obniżonych temperatur należy dodatkowo przestrzegać następujących warunków: oczyszczać ze śniegu i oblodzenia oraz posypywać piaskiem stanowiska pracy oraz drogi ewakuacyjne, odpowiednio ustawić i zabezpieczyć wszelkie urządzenia grzewcze, wzmocnić nadzór nad robotami montażowymi;
 - operatorzy muszą mieć uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn montażowych, znać dokładnie użytkowaną maszynę i mieć wysoką umiejętność sterowania jej pracą;
 - urządzenia podnośne, jak liny, zblocza, haki, zawiesia, muszą być codziennie przeglądane przez operatora w celu stwierdzenia, czy znajdują się w dobrym stanie;
 - podnoszenie prefabrykatów może odbywać się jedynie przy pionowym położeniu lin udźwigu; podciąganie ich „ku sobie” za pomocą żurawia jest niedozwolone; również przy zdejmowaniu prefabrykatów z jednostek transportowych haki i lina udźwigu nie mogą mieć pozycji ukośnej, gdyż występuje wówczas pozioma siła składowa, która może spowodować przewrócenie, uszkodzenie lub przesunięcie wraz z ładunkiem obsługiwanego

pojazdu; musi być on zahamowany lub w inny sposób zabezpieczony przed przetoczeniem się;

- przy za- i wyładunkach nie wolno przemieszczać prefabrykatów ponad kabiną kierowcy maszyny transportowej, pomimo że kierowca pojazdu ma obowiązek wyjścia z szoferki i przebywania poza zasięgiem żurawia;
- prefabrykaty zawieszone za pośrednictwem zawiesia na haku żurawia powinny być przemieszczane przynajmniej 1,5 m ponad zmontowanymi fragmentami konstrukcji, rusztowania lub innymi przedmiotami znajdującymi się na trasie nadziemnego transportu oraz 2,5 m ponad poziomem pracy robotników;
- przy przemieszczaniu prefabrykatów lub innych ładunków ponad miejscami przebywania robotników operator powinien nadawać dźwiękowy sygnał ostrzegawczy zobowiązujący wszystkich do usunięcia się poza strefę niebezpieczeństwa;
- robotnicy liniowi są odpowiedzialni za nieprzekraczanie udźwigów nominalnych maszyn montażowych;
- przy pobieraniu prefabrykatów z pojazdów transportowych w celu składowania bądź montażu „z kół” należy zapewnić:
 - stateczność ładunku w czasie pobierania poszczególnych prefabrykatów,
 - bezpieczne poruszanie się ludzi na pojeździe w czasie zaczepiania prefabrykatów na zawiesiach,
 - dogodne wchodzenie i schodzenie z pomostów pojazdów z eliminacją „wdrapywania się” i zeskoków,
 - wyeliminowanie możliwości zaczepienia się prefabrykatów w czasie ich przemieszczania;
- prefabrykatów przewożonych w pozycji poziomej, a wbudowywanych pionowo, nie wolno pobierać bezpośrednio z pojazdu do montażu; należy zładować je na miejscu składowania w położeniu poziomym; dokonywanie na jednostce transportowej obrotów prefabrykatów w celach zmian ich położenia

z poziomego do pionowego jest niedozwolone ze względu na prawidłową eksploatację pojazdu i bezpieczeństwo pracy;

- przemieszczane prefabrykaty nie powinny powodować odchylenia liny udźwigu; nie wolno ręcznie przyciągać prefabrykatu ponad miejsce jego wbudowania lub odchyłać go z zawieszenia pionowego przy prowadzeniu linami kierunkowymi;
- sygnał rozpoczęcia podnoszenia prefabrykatów brygadzysta przekazuje starszemu linowemu wówczas, gdy przygotowano się do przyjęcia prefabrykatu na miejscu jego wbudowania, wcześniejsze podawanie sygnału prowadzi do tego, że wiszący ponad poziomem wbudowania i przygotowującymi miejsce montażyстами prefabrykat stwarza niebezpieczeństwo wypadku;
- w czasie podnoszenia i przemieszczania prefabrykatu zawieszonego na haku nikomu nie wolno znajdować się pod wysięgnikiem; odległość w rzucie poziomym przebywania ludzi od ciężaru zawieszonego na haku musi być co najmniej równa aktualnej wysokości jego zawieszenia;
- montażyści nie wolno zbliżać się do prefabrykatu w celu jego nakierowania, dopóki nie zawiśnie on na wysokości nie większej niż 0,5 m ponad miejscem wbudowania;
- naprowadzanie prefabrykatu może być dokonywane z uprzednio zmontowanych płyt konstrukcji przekryć lub pomostów roboczych; natomiast przebywanie i praca na górnych powierzchniach ścian, belek, słupów itp. są niedopuszczalne;
- prefabrykat może być zwolniony z haka dopiero po jego ustawieniu i wstępnej rektyfikacji oraz odpowiednim stężeniu montażowym zapewniającym jego stateczność; zwolnienie prefabrykatu z haka może nastąpić wyłącznie na polecenie brygadzysty;
- nie wolno opierać drabinek montażowych lub innych przedmiotów o prefabrykat ustawiony, jednak nie zamocowany na stałe;

- usunięcie tymczasowych zabezpieczeń, szczególnie urządzeń utrzymujących, nie może być dokonywane przed ostatecznym zamocowaniem prefabrykatów;
- nie wolno montować dalszych prefabrykatów zanim dźwigające je już wbudowane prefabrykaty nie zostały zamocowane zgodnie z ustaleniami rozwiązań konstrukcji złączy;
- spawać elementy stalowe mogą wyłącznie spawacze z uprawnieniami;
- niedozwolona jest praca zespołu montażowego ponad innymi brygadami lub zespołami pracującymi jednocześnie na obiekcie;
- wszyscy pracownicy są obowiązani do natychmiastowego zgłaszania bezpośredniemu przełożonemu dostrzeżonych wad konstrukcji, urządzeń itp. mogących zagrażać bezpieczeństwu konstrukcji lub pracowników;
- bezpośrednio po montażu płyt stropowych typu „*SPIROL*” powinno się zabezpieczyć wszelkie otwory za pomocą pokryw, przykrywających całą powierzchnię otworu, które mogą przenieść obciążenie człowieka z narzędziami.

Informację opracował:

mgr inż. arch. Piotr Dudkiewicz